

SOPHIE NÉNINÉL VENDÉGSÉGBEN

Színmű két felvonásban
Jan Karski élete alapján

Írta Arthur Feinsod

Fordította Boris János

2014. július 2.-i szövegváltozat

Kapcsolat:

Arthur Feinsod
232 Madison Blvd.
Terre Haute, IN 47803
Arthur.Feinsod@indstate.edu
Mobil: (812) 240-3258

Copyright © 2014 Arthur Feinsod
Magyar fordítás © 2014 Boris János

SZEREPLŐK

Idős Karski	Jan Karski 64 évesen. Komoly, méltóságteljes, makulátlanul öltözött, öltönyt és nyakkendőt visel.
Fiatall Karski	Jan Karski 12-től 29 éves korában
Többi Férfi (TF1, 2, 3)	Különböféle férfialakokat jelenítenek meg, mindvégig a színpadon vannak. Amikor nem játszanak valamilyen alakot, a történelmi tanúk kórusában állnak: figyelnek, ítékezésre készen.
Többi Nő (TN1 és 2)	Különböféle szerepeket alakítanak. Egyik-másik olykor átveszi a narrátor szerepét. Amikor nem játszanak semmilyen szerepet, narrátorit sem, akkor ők is beállnak a tanúk közé.
IDŐ:	Egy nap 1978-ban, és különböző időpontok 1926 és 1943 között.
SZÍN:	Dolgozószoba Jan Karski és Pola Nirenska otthonában a Georgetown Egyetem közelében. Visszatekintések helyszínei Európa szerte és végül Washingtonban.

DÍSZLET: A színpad előterében jobbra kényelmes karosszék, amelyben általában az IDŐS KARSKI foglal helyet az interjú alatt. A színpad előterében balra hasonló szék, de karfa nélkül. Ez a FIATAL KARSKI „bázisa”, bár ő sokat mozog a térben az előadás során. A színpad többi részén szanaszét egyszerű fabútorzat elemei, amelyek az 1940-es évek Európáját idézik: faszékek, egy asztal, padok, egyszemélyes ágy, esetleg egy bárszék.

A SZERZŐ MEGJEGYZÉSE: Ez a darab kifejezetten „szegény színházi” előadás számára íródott, minimális díszletezéssel, és gyakorlatilag minden, a cselekmény előtérbe állítását segítő színpadtechnika nélkül. A TF1,2,3 és az TN1,2 által játszott szereplőknek egyszerű és praktikus, az 1940-es éveket sugalló kosztümöt kell viselniük, amelyhez elég egy-két kiegészítő holmit hozzáadni a különböző alakok megjelenítéséhez: kalapot, szemüveget, kendőt vagy sálát, botot vagy más kézi kelléket és/vagy akcentust, vagy beszédmódot felvenni.

Minél inkább semleges színpadi kellékekre támaszkodik az előadás, annál gyorsabban haladhat előre a cselekmény, és annál közelebről képezi le a futár életét, amelynek alapvető követelménye, hogy ne legyen a tulajdonában semmi. Továbbá a színész, amikor nem játszik szerepet vagy mozgat kelléket, úgy figyel a többiekre, mintha tanúskodnia kellene a történelem ítélőszéke előtt. Az összes színésznek a színpadon kell maradnia a felvonások végéig.

Jan Karski életének ábrázolásához különböző forrásokat használtam fel, többek között Karski saját, *The Story of a Secret State* című művét; E. Thomas Wood és Stanislaw Jankowski *Karski: How One Man Tried to Stop the Holocaust* című könyvét; Karski interjút, köztük azt, amely a *Soa* című filmben szerepel; a Hoover Intézet a Stanford Egyetem Karski-archivumának dokumentumait; továbbá magam is készítettem interjút

olyanokkal, akik jól ismerték, köztük Kaya Mirecka-Ploss asszonnyal, aki Karski személyes barátja és legközelebbi bizalmasa volt életének utolsó éveiben (2000-ben hunyt el). Olykor éltem az írói szabadság adta lehetőségekkel a drámai szerkezet és a narratív folyamat érdekében, figyelemmel a logisztikára, valamint a világosságra és arra, hogy a közönség könnyen értse ezt a történetet.

MÁSODIK FELVONÁS

Ebéd után vagyunk, a felvevőgép már forog. Az IDŐS KARSKI ott folytatja, ahol abbahagyta. A széke mellett áll elől jobboldalt, szemközt a kamerával. Az alábbi események leírása közben, amikor oda kerül a szó, FEINER sárga csillagos karszalagot húz a FIATAL KARSKI karjára éppúgy, mint magáéra. Látjuk FEINER átalakulását is az IDŐS KARSKI szavainak megfelelően. Aztán mindketten kinéznek, azt látják, amit az IDŐS KARSKI mond el a gettóról.

IDŐS KARSKI

Volt egy épület a gettó szélénél, amely a város „árja” részére nézett. Besurrantunk, és lementünk a picébe, ahol egy alagutat ástak, amely egy a gettón belüli épületbe vezetett. Átmentünk az alagúton, és egy lakásban találtuk magunkat a gettóban. Még mielőtt kiléptünk volna az utcára, Feiner rám húzta ezt a karszalagot, hogy úgy nézzek ki, mint bármelyik zsidó odakünn. Aztán teljesen megdöbbenett, amikor a szemem láttára alakult át előkelő küllemű lengyel arisztokratából fonnyadt, elkeseredett zsidóvá, nehogy szemet szűrjön. ... Amit láttam, az borzalmas volt. Holttestek hevertek az utcákon., Kiehezett anyák próbáltak tejet adni síró csecsemőknek lapos, kiapadt mellükből, de nem volt mit adni. Egy-egy sarokban itt- ott gyerekek játszottak... vagy pontosabban nem is igazán játszottak, hanem a játék kiüresedett mozdulatait hajtották végre. Nem emberi volt az egész. A járókelők az utcán úgy mozogtak, mint megannyi robotember. A gyerekeket megtanították cikk-cakkban futni – és csak később tudtam meg, miért. Egyesek kéregettek. Valakinek két hagyma volt a kezében egy másiknál sütemény egy tálon; ők eladni próbáltak, de nem volt vevő, senkinek sem volt pénze. Egy kísértet-lét automatikus cselekedeteit végezték, de élettelenül.

FEINER (TF1)

(A mellette álló FIATAL KARSKIHOZ.)

Emlékezzen erre! Emlékezzen!

FIATAL KARSKI

Az az ember ott, az az öreg. Az él, vagy halott?

FEINER (TF1)

Egyik sem. *Most hal meg.* Figyelje...

(Most halkabban.)

Emlékezzék erre!

IDŐS KARSKI

Ó, útikalauzom, én Vergiliusom! Nem sejthetted, milyen kevésbé van szükségem erre a figyelmeztetésre...

(Az IDŐS KARSKI hirtelen felegyenesedik, mint akinek valami jelentős dolog jut az eszébe.)

Aztán egyszerre csak mindenki szertesét fut, mint a halraj, amikor követ dobnak a halastóba. Mindenki... szanaszét menekül. Feiner megpillant valamit a távolban, karon ragad, és egy épület felé ránt. Bekopog az ajtón.

(TF1 erősen kopogtat az ajtón.)

FEINER (TF1)

Engedjen be., Gyorsan. Zsidók vagyunk.

(Nyílik az ajtó. Egy ZSIDÓ ÖREGASSZONY, TN1, fejbőlintással üdvözli őket. Ismerni látszik FEINERT. Elmennek mellette. TF1 az ablak felé mutat.)

Ezt nézze meg jól, a saját két szemével!

IDŐS KARSKI

Lenézek, és két jó kiállítású fiatal legényt látok náci uniformisban: *Hitlerjugend*. Éles, feltűnő a kontraszt a zsidókkal.

(TF1 és TF2 eljátsszák, amit az IDŐS KARSKI mesél. A többi TÖBBIEK nézik; TN1 mint a ZSIDÓ ÖREGASSZONY, TF1 mint FEINER, és TF2 mint a történelem tanúja.)

Jól tápláltak, hetykék, nevetgélnek, beszélgetnek egymás közt, és meg-meglökdösik egymást kitörő jókedvükben. Aztán az egyik rámosolyog a másikra, talán ez lesz a megfelelő pillanat. Felkapja a puskáját, céloz, és az ablakon át belő az egyik épületbe.

(Utánozza a lövész visszataszító, élvezettel teli hangját a lövés gyönyörének pillanatában.)

Ahhhh!

(TN2 összecsapja a kezét, tapssal utánozza a puskalövés csattanását. AZ IDŐS KARSKI felkiált a pillanatban, amikor TN2 tapsol. A FIATAL KARSKI felugrik, majd egy halkabb kiáltást hallat rögtön az IDŐS KARSKI sikolya után, mintegy empatikus reakcióként.)

„Zsidóvadászat”, ezt úgy hívták. A hangból megítélve nyilván eltaláltak valakit benn az épületben. Mosolyognak... gratulálnak egymásnak... Aztán sétálnak tovább... új alkalomra várva, amikor megint lőhetnek. Hát ezért tanították a gyerekeket cikk-cakkban futni.

(Az IDŐS KARSKI kezd érzelmileg összeomlani. Nem világos, képes-e folytatni, vagy sem. De aztán erőt vesz magán, acélossá válik, hogy folytassa.)

Egy idős zsidó nő mögöttem végignézte, amit én is láttam. Úgy tűnt, rájött, hogy én nem egyszerűen csak egy zsidó vagyok a gettóból. Sosem fogom elfejteni őt.

ZSIDÓ ÖREGASSZONY (TN1)

(Magához öleli a FIATAL KARSKIT, önfeláldozó együttérzéssel iránta.)

Nyugalom, kedves, nyugalom, úgysem tehet semmit. Most menjen szépen. Menjen.

(A FIATAL KARSKI megáll, hogy megnézzze magának, aztán kiszalad.)

IDŐS KARSKI

Amikor ismét magunkban voltunk, Feiner folyton ezt az egyet ismételteggette nekem:

FEINER (TF1)

Emlékezzen erre. Mondja el nekik!...Mondja el!

FIATAL KARSKI

Beszámolok mindenkinek, aki csak meghallgat!

IDŐS KARSKI

Amikor újra biztonságos helyre értünk, Feiner újabb ötlettel fordult hozzám.

FEINER (TF1)

Mielőtt elmegy Angliába, még látnia kell egy koncentrációs tábor.

FIATAL KARSKI

Micsoda?... De hát hogyan volna ez egyáltalán lehetséges?

FEINER (TF1)

Vannak megoldásaim... Igyekezni fogok olyan biztonságossá tenni a dolgot, amennyire csak lehet. De azért nagy a kockázat. Vállalja?

FIATAL KARSKI (*Habozás nélkül.*)

Vállalom.

IDŐS KARSKI

Feiner olyan értesüléshez, jutott, amely szerint van egy tábor, amelyben kaotikus viszonyok uralkodnak, s ahová lehetséges be- és kiszurranni anélkül, hogy észrevegyenek. Nem is igazán koncentrációs tábor volt ez a szó szigorú értelmében, hanem afféle gyűjtőállomás, *útban* a koncentrációs tábor felé. Izbica, így hívták, a város után ahol felállították. Azt a zsidót, aki nem halt meg ott, tovább vittek egy végleges koncentrációs táborba nem messze onnan. Sokan pusztultak el út közben.

(Szünet. A FIATAL KARSKI áll, nyugtalanul pillantgat körbe, és várja a vezetőjét.)

Izbicát ukrán őnök működtették. Feiner hírt kapott róla, hogy van közöttük egy, aki rokonszenvez a zsidókkal. Feiner lefizette, hogy jelentsen beteget és maradjon otthon, és én addig kapjam meg az egyenruháját és az iratait. Nem messze egy boltban kellett átvennem őket. Ott egy másik lefizetett ukrán őrrel találkoztunk, aki átvitt a kapun. Miután minden előkészület lezajlott, végleg búcsút mondtam Feinernek. Az a méltóság! A hibátlan modor! Soha többé nem láttam...Feiner...Mennyire hozzá illő név. Életemben nem ismertem sem bátrabb, se *finomabb* embert, a szó legszebb értelmében.

(A FIATAL KARSKI olyan sapkát ölt, amely az egyenruha sajátos része. Az UKRÁN ŐR halkán beszél, ügyel, hogy senki ne vegye észre őket.)

UKRÁN ŐR (TF2)

Mögöttem jöjjön, de sosem túl szorosan. És bármit tesz NE MENJEN más ukrán őr közelébe. Mind ismerjük egymást, és ha egy idegent vesznek észre a saját egyenruhájukban, jelenteni fogják, az holtbiztos.

FIATAL KARSKI (*Habozás nélkül.*)

Gyerünk!

(Megkerülik a kellékasztalt hátul középen, és máris Izbicában vannak.)

UKRÁN ŐR (TF2)

Ennek a falnak a túloldalán fognak menni a zsidók gyorsan, pánikban. Sírva, sikoltozva. Kövesse az irányt, amerre én megyek. Csak annyit nézzen jobbra-balra, hogy elkerülje az összeütközést valakivel, ne úgy, mint aki megfigyel. Azt kiszúrják. Arra megyünk, ahol a vonatokat megtöltik. Tartsa a szemét rajtam, maga előtt leszek. Ne kövessen túl közelről.

(Csend. TN2 és a FIATAL KARSKI helyben járnak. Az IDŐS KARSKINAK nehezebbre esik folytatni, de erőt vesz magán, tovább beszél. TF2 magára hagyja a FIATAL KARSKIT, aki most egyedül van, döbbenettel és fájdalommal nézi, ami körülötte történik.)

IDŐS KARSKI

A táborba lépve egy olyan hang fogadott és vett körül, amelyet sosem fogok elfelejteni: a jajongás, panaszkialtások és az üvöltés szörnyű kakofóniája, amit rémisztő volt hallani is. Képes lettem volna imádkozni azért, hogy bárcsak süketülnek meg! Izbica volt az a hely, ahol a legközelebb kerültem a halálhoz. Nem csak ahhoz, hogy emberek halnak meg, hanem a halál szelleméhez, amely ott volt mindenütt. Alászálltam a Hádeszbe, de nem volt Eurydiké, aki kivezetett volna, és végül céloim sem volt már más, csak, hogy ne engedjem magamat megőrülni és nekirohanni az öröknek, vagy ledobni az egyenruhát, és kijelenteni, hogy zsidó vagyok én is, vagy csak ordítani, amíg le nem lőnek. A tábort zsúfolásig töltötték éhező emberekkel, akik még annál is kétségbeesettebbek voltak, mint a gettóbeliek, és már lázban vergődtek. Napok óta voltak ott a zsidók étel és víz nélkül, már eszüket veszítve a reménytelenségtől, a tehetetlen haragtól. A túlélés mezsgyéjén tengődő csupas vademberré tették őket. Százakat, talán ezreket. Öregek, nők kisgyerekek. Meztelenül, háborodottan. Itt már kéregetés sem volt. Rohangáltak hol erre, hol arra, de tudták, nincs kiút. Aztán az örök kezdték összeterelni őket a vonatok felé vezető útra. Puskatussal ütötték őket, a fejüket, az oldalukat. Az örök unottak látszottak, közönyösnek, legfeljebb olykor a levegőbe lőttek, amittől mindig felbolydult a tömeg. Aztán egyszer-egyszer a tömegbe is beelőttek, és én hol egy öregembert, hol egy gyereket láttam összeesni, vérezni, haldokolni, meghalni. Amikor aztán odaértem, ahol a vonatokat töltötték fel, megértettem, hogy akiket lelőttek, azok voltak a szerencsések.

(Csend. Az IDŐS KARSKI a székében ül, képtelen folytatni.)

FILMES (TF1)

(Felvette a sálat, amely azonosítja.)

Mi történt a vonatoknál?

IDŐS KARSKI

Nem, erről nem bírok beszélni. Sajnálom, nem bírok. Ez a személyes tulajdonom. Nincs a világon, amit jobban szeretnék, mint elfelejteni, amit Izbicában láttam. Talán később képes leszek beszélni róla, most nem tudok... Amikor néztem, ahogy feltöltik ezeket a vonatokat, átbillentem valami határon. Megbolondultam... ezzel az egy szóval tudom leírni.

(A FIATAL KARSKI, aki folyamatosan csak néz, kezdi furán szedni a levegőt, kínosan, fájdalommal, mint aki tüstént rohamot kap, furcsa hangokat hallat, mint az elkínzott állat.)

UKRÁN ŐR (TF2)

(Kétségbeesetten suttogva.)

Mi bajod? Hagyd abba! Megőrültél? Felhívod magadra a figyelmet! Megöletsz mindkettőnket!

(Az UKRÁN ŐR megrázza, többször pofon üti. Ez, úgy látszik, használ. A FIATAL KARSKI kezdi visszanyerni az önuralmát.)

Tűnjünk el innen, gyorsan!

(Ismét megkerülük a kellékes asztalt hátul a színpad közepén: most már kívül vannak az izbicai táboron. Szuggesztíven eljátsszák, amit az IDŐS KARSKI mesél lejjebb.)

IDŐS KARSKI

A kapuhoz siettünk, nem futva, csak gyors léptekkel. A megvadult tömeg pánikszerű mozgása segített álcázni a mozgásunkat, amely egészen más volt, mint a többi órét. Mihelyt kívül voltunk a kapun, az ukrán órák azonnal elfutott mellőlem, hogy köze se legyen hozzám többé. Visszasiettem az üzletbe, ahol az egyenruhát kaptam. Aztán nagyon furcsa dolgokat tettem. Levetettem minden ruhámat, s amikor az egyenruha a lábamnál hevert, teljesen lemosakodtam, valóságos árvizet teremtve, amely kifolyt a fürdő ajtaján. A tulajdonos hozzám rohant.

BOLTOS (TN1)

Magát meg mi lelte? Elárasztja a boltot, tönkreteszi az áruimat!

FIATAL KARSKI

Piszkos lettem, nagyon piszkos.

BOLTOS (TN1)

(Felszed egy ruhadarabot és A Fialat Karski dereka tájához löki.)

Vegye ezt, és tűnjön el innen, de azonnal, maga elmebeteg! De esküszöm, megérdemlem! Kellett nekem hagyom magam megvesztegetni zsidóktól!

IDŐS KARSKI

(A FIATAL KARSKI végrehajtja azokat a cselekvéseket, amelyekről az IDŐS KARSKI beszámol.)

És aztán a csoda. Ott álltam, magamat eltakarva, reszketve, és eldöntöttem, véget vetek az egésznek. A ciántabletták azért voltak nálam, hogy megmentsenek a kínezéstől, és amit láttam, az szörnyűbb kínezés volt, mint bármi, amit a testemmel valaha tettem vagy tehettem volna. Lenyúltam és elővettem az apró dobozkát a testemnek abból a rejtett részéből, ahová ragtapasszal erősítettem, miután bajtársamtól Stefától megkaptam. Kinyitottam a dobozt, de legnagyobb meglepetésemre egyáltalán nem ciántabletta volt benne, hanem áldozati ostya, amelyet finom kezekkel, szeretettel készítettek oda. Életem legértékesebb leckéjét kaptam attól a paptól. Visszatettem az ostyát a kis dobozkába, és elhatároztam, hogy a nyakamban fogom hordani, míg be nem teljesítem a küldetésemet. Soha többé nem kértem ciánt. Ez tényleg olyan volt, mintha maga Isten üzent volna.

(Benyúl az inge alá, levesz egy egyszerű arany nyakláncot, rajta egy apró doboz.)

...most is itt lóg a nyakamban.

(Elmosolyodik, kitekint.)

Gondolom, a küldetésem máig sem ért véget.

IDŐS KATRSKI

Nem sokkal azután, hogy elhagytam a táborot, Zofiával találkoztam az utcán. Utolért, és egy folyóírral integetett.

FIATAL KARSKI

(TN1 mint Zofia jön futva, és egy kitépelt folyóíratcikkkel integet. A FIATAL KARSKI elébe fut, és megragadja a cikket.)

Ez az a cikk, amely annyi bajt okozott magának?

(ZOFIA szélesen mosolyog.)

ZOFIA (TN1)

(Miközben beszél, a FIATAL KARSKI csitítani próbálja, körbe-körbeles, hogy megbizonyosodjék, nincs senki a közelben.)

Ez az, drága barátom, igen! Olvassa el! Olvassa hangosan. És olvassa mindenütt. Azt akarom, hogy az emberek tudják meg, amit írtam.

(Kissé visszafogottabb hangon.)

Ugorjon egyből az aláhúzott részekhez.

IDŐS KARSKI

Ahhoz már túl későn érkezett, hogy a kulcsba helyezett mikrofilmre is rákerüljön, amellyel Londonba készültem, így hát az eszembe véstem.

(Emlékezetből mondja, közben a FIATAL KARSKI némán formálja a szavakat.)

„A zsidók ezrei pusztulnak el Pontius Pilátusoktól körülvéve, akik mossák kezeiket. A világ tétlenül szemléli ezt...”

(Az IDŐS KARSKI szava elakad. Érzelmileg túlságosan megviseli, amit mond. Nem tudja folytatni. Mintha a FILMESHEZ beszélne a közönség háta mögött.)

Sajnálom. Zofia nyolc éve meghalt. Úgy látszik, még mindig frissnek érzem a sebet.

FIATAL KARSKI *(Az IDŐS KARSKIHOZ.)*

Ugyan, nagypapa! Hol a régi erőd?

IDŐS KARSKI

Igen, az erőm.

(Mély lélegzetet vesz. A FIATAL KARSKI a száját mozgatja. Mintha hangosan olvasná a folyóiratcikket. Az IDŐS KARSKI emlékezetből mondja.)

„A világ tétlenül szemléli ezt, és sem nem szól, nem tesz semmit. Nem tűrhetjük tovább ezt a csendet! Nincs jogunk tétlenné maradni ezekkel a bűnökkel szemben. Aki hallgat, miután gyilkosság szemtanúja volt, az bűnrészessé válik a gyilkosságban. Akik nem ítélik el, a hozzájárulásukat adják.”

ZOFIA (TN1)

Ettől majd jobban meggondolják, mikor fordítsanak hátat, és tegyenek úgy, mintha nem látnák.

FIATAL KARSKI

Ön megszégyeníti a világot. Helyes! *Muszáj*, hogy szégyenkezzenek.

ZOFIA (TN1)

Ez most nem az udvariaskodás ideje, kedves barátom. Telibe kell találni őket.

(A FIATAL KARSKI mosolyog, és zsebreteszi a cikket.)

FIATAL KARSKI

Meg fogom tanulni. Megjegyzek minden szót, minden vesszőt.

(ZOFIA megint szorosán magához öleli.)

TF1 (*Semleges narrátorra alakult át.*)

1942. október és november. Karski egy kulccsal átutazik az egész a veszedelmes Európán.

IDŐS KARSKI

Nem untatom önöket az utam részleteivel. Az emberek azt hiszik, futárnak lenni izgalmas, drámai. A valóságban nagyon unalmas. Figyelsz, lesel mindent, várakozol. Tartod a szád, megpróbálsz beolvadni, kivéve, amikor megkaptam azt a fogászati állapotot, amellyel az Ellenállás látott el, hogy ne hallják a rémes lengyel akcentusomat, ha csak megszólalok franciául. Sikeresen átjutottam Németországon, egy-kétszer veszélyes helyzetbe kerültem Franciaországban, és még egyszer Belgiumban, de hála az Égnek, nagyjából eseménytelen volt az út. Mire Spanyolországba értem, már elvesztettem a fogászati kezelés nyomait, de az Ellenállás ragaszkodott hozzá, hogy egy francia nővel utazzam tovább, aki a menyasszonyomnak adta ki magát.

(*A FIATAL KARSKI TN1-gyel a vonul a színpadon. Egymásra mosolyognak.*)

SPANYOL KALAUZ (TF3)

(*Rémes amerikaias kiejtéssel, amit azzal próbál palástolni, hogy időnként spanyol szavakat kever a mondókájába.*)

Szabad a jegyüket, por favor? Kit akarnak meglátogatni?

FIATALAK KARSKI

Sophie nénihez jöttem vendégségbe..

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Aki Sophie nénihez jön, az részemről rendben van. Foglaljanak helyet.

(*A FIATAL KARSKI és TF2 leülnek, mintha vonatülésben helyezkednének el.*)

És...*de donde*...bocsánat honnan valók?

KARSKI FRANCIA „MENYASSZONYA” (TN2)

Párizsból.

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Dehogy. Kanadából.

(*A lány értetlenül néz a FIATAL KARSKIRA. KALAUZ A FIATAL KARSKIHOZ.*)

És *maga* honnan?

FIATAL KARSKI

Én Lengyelországból jövök.

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Atyaég! KANADÁBÓL, te idióta! Oké?

FIATAL KARSKI

Mi van?

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Az, hogy Kanadából jöttetek, mind a ketten Kanadából!

(TN2 és a FIATAL KARSKI teljesen megzavarodva néznek egymásra. A KALAUZ megtartja a „spanyol” akcentust.)

Por Díos... hát nem mondták nektek? Ha Spanyolországban kanadaiakat tartóztatnak le, akkor a spanyol hatóságok a briteknek adják ki őket... Értitek már? ... *(Szótagolva) a bri-tek-nek!*

(Mindketten mosolyognak és bólogatnak. A KALAUZ dühödten vizsgálta őket.)
Szóval honnan valók vagytok?

KARSKI FRANCIA „MENYASSZONYA” (TN2)

Kanadából!

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Hát persze. És te, te idióta?

FIATAL KARSKI

(Erős lengyel akcentusával.)

Kanadából jöttem.

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Most próbáld meg akcentus nélkül!

FIATAL KARSKI

(Igyekszik, de nagyon nem sikerül.)

Kanadából.

SPANYOL KALAUZ (TF3)

(Idegesen.)

Figyelj, akkor ne beszélj. Csak nézz ki kanadainak.

(Eltűnik. Csend.)

FIATAL KARSKI *(A „menyasszonyára” néz.)*

Ez tényleg azt mondta, hogy „atyaég”, meg „oké”?

KARSKI FRANCIA „MENYASSZONYA” (TN2)

Azt bizony.

FIATAL KARSKI

Az akcentusa egyből elárulta, de először teljesen biztos voltam benne, hogy brit. Erre tessék. Amerikai!

KARSKI FRANCIA „MENYASSZONYA” (TN2)

(Gyorsan.)

Hogy az ördögbe sikerülhetett a lengyel Ellenállásnak találni egy amerikait, aki spanyol kalauzt alakít, és ránk parancsol, hogy én, a francia nő, meg te, a lengyel, tettessük, hogy kanadaiak vagyunk Spanyolországban, azért, hogy alkalomadtán a briteknek adjanak ki minket?

FIATAL KARSKI

Hát... kezd egy kissé bonyolulttá válni ez a mi világunk.

(A kalauz visszatér.)

SPANYOL KALAUZ (TF3)

Oké, amigos. Nem maradhattok itt. A következő állomáson felszállnak Franco katonái. Lementek két kocsin át a szenes vagonig. Bekopogtok az ajtón, amire az van írva: „*PELIGROSO*”. Két férfi lesz odabenn. Azt fogják mondani: „béka”, mire ti: „kecske”. Francia ellenállók mind a ketten. Be fognak engedni. Elbújtok a szén mögé. Sok szerencsét!

(A FIATAL KARSKI és TN2 sietve távoznak az egyik irányban, TF3 a másikban.)